

Žena trpiaca

B.P. Dlouhá

9. októbra 2019 ✝ Spoločnosť

Dnešná žena má odbojný rys spoločný s padlým anjelom; tak ako on odmietal slúžiť, tak ona odmieta trpieť. Búri sa proti svojmu najvlastnejšiemu, Bohom chcenému, údely.

Kliatba bola vyrieknutá v Raji za trest. Trpieť trestom mali žena aj muž; ale pri žene Boh utrpenie obzvlášť zdôraznil.

V celom svete do príchodu Krista (ako aj Márie) žena trpela tým utrpením, aké bolo vyrieknuté v kliatbe: ujarmením pod mocou muža; nevoľníctvom v službách jeho telesnosti, materstvom bez práva na dieťa.

Moderná žena je antipólom ženy predkresťanskej: emancipuje sa spod nadvlády muža aj v manželstve; telom neslúži mužovi ani zachovaniu rodu, naopak: slúžiac svojim vášňam zotročuje muža, materstvo pripúšťa len pokiaľ si od neho sľubuje dobro, alebo ho skôr odmieta. Pretože odmieta utrpenie.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Medzi týmito dvoma ženami je celý svet: žena kresťanská.

Kristus vzal trestu Božiemu zúfalstvo kliatby a úlohy trestu premenil na prostriedky spásy. Z kliatby ťažkej práce pre mužov a utrpenia pre ženy vykúpil ľudstvo aj prácou aj utrpením; ale utrpením dielo spásy korunoval. A ak cena jeho diela spočívala v poslušnosti voči Otcovi, ktorému človek hodil do tváre pokušenie padlého anjela a z jeho návodu povedal svoje *Non serviam* (Nebudem slúžiť!) – tak aj poslušnosť je v podstate ženským prvkom; starozákonný muž a muž do príchodu Krista na celom svete, či už žid alebo pohan, bola tvrdým pánom; a ak bol otrokom, tak jeho žena bola otrokyňou otroka.

Aj po nesmiernom obrátení názoru na ženu v kresťanstve, ktoré jej vrátilo rovnocennosť s mužom, oslobodilo ju zo služieb telesnosti, povýšilo materstvo kultom Panny Bohorodičky, zostáva rola ženy rovnaká ako v Starom zákone, pretože Nový zákon je len naplnením Starého. To, čo bolo kliatbou, sa stalo požehnaním. Avšak vôľa ženy pritom nie je znásilnená. Žena mení utrpenie na požehnanie, ak ho prijíma dobrovoľne, z lásky k Bohu. A len tak naplňuje svoj údel. Len tak je živým údom Cirkvi, v ktorej sa dokonáva dielo spásy.

Prvotná reakcia ľudskej prirodzenosti na každú bolesť, to hnutie odmietajúce utrpenie, je príliš prirodzená, je animálna. Ale potom prichádza Kristus a od prirodzeného nás pozdvihuje k nadprirodzenému so slovami: Vezmi svoj kríž a nasleduj ma!

Prijať utrpenie je nutné; kto ho odmieta, odhadzuje život. Muž môže odhodiť len svoj, žena má však démonické možnosti prekážať Tvorcovi v jeho diele a plánoch.

Prijatím utrpenia má nekonečné možnosti tvorivej pomocnice. Kresťanstvo ju učí nad ním víťaziť, ba aj túžiť po ňom.

Jej prirodzenosť jej v tom pomáha. Má zvláštne schopnosti k utrpeniu. Telesne aj duševne slabšia a jemnejšia trpí už vtedy keď muž ešte netrpí. Za to má dar väčšej trepezlivosti a odolnosti. Poddáva sa utrpeniu tak aby ju miesilo, formovalo, cizelovalo, nepoddáva sa mu tak aby ju zlomilo. Roztavená v ohni bolesti prijíma hlboký vlys obrazu Trpitela; ide mu navyše v ústrety z vnútra ženskou schopnosťou súcitu, je kovom živým, ktorý pracuje sám spolu s milosťou Božou na svojom formovaní. Tolko žien už malo stigmy, ale svätec je stigmatizovaný len jeden. (Text bol písaný pred kanonizáciou P.Pia či Kataríny Emerichovej; pozn. red.) Odpoveďou Boha k súcitu ženy bol obraz tváre Trpiaceho v šatke Veronikinej.

Na tom, ako žena ktorého národa odmieta utrpenie, naháňajúc sa za pôžitkami všetkého druhu od intelektuálnych až po animálne, môžeme zmerať do akej miery sa tento národ odkláňa od kresťanstva a tým aj od života a nakláňa sa k pádu.

Odmieta utrpenie! Avšak neunikne mu, ale zúfa si v ňom, zlorečí mu. Tá, ktorá v reči básnikov máva meno „láska“ nerozumie Bohu, ktorý je Láska. Ten Boh chce od nás utrpenie, od ženy skôr. Láska predpokladá utrpenie. Podstatou kresťanstva je láska. Je jeho hlavným prikázaním: Milovať budeš ... aj Boha, aj blížneho. Niet väčšej lásky, ako obetovať život. Obetovať život vo chvíli, alebo obetovať ho po dňoch, to znamená trpieť.

Moderná žena nedáva život, nedáva životu; berie od života, nenásytne, berie aj kradne. Znamenie upíra, nie darcu. Pôžitkami, aj dovolenými a oprávnenými, zakrnieva, jalovie duša; len utrpením rastie do nekonečna.

Boh chce mať ženu daryňu. Má byť v prvom rade matkou. Význam matky tkvie v tom (podľa sv. Tomáša), že zaľudňuje nebo. Beda neplodným! Len staropanensť je sterilná. Panensť je vyšší druh materstva (sv. Ambrozius, De virginibus) Aj panna svojou obetou zaľudňuje nebo. Materstvo podobne ako láska predpokladá utrpenie.

Žena, ktorá nechce trpieť vyludňuje svet. Prázdna kolíska, dieťa – manekýn s hlavou na závit, muž – degenerát orla, učupený na zemi vedľa nej ako sliepka, nemohúcne tlčúci zakrpatenými krídlami do prachu – to je jej dielo. A nakoniec sa obzerá po skaze, ktorú za sebou zanecháva s úškľabkom plaču a slinou zlorečenia. Nevyhla sa. Predsa len trpí, ale – bez požehnania.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Za privolenie k utrpeniu v pokore a poslušnosti je dané Panne Márii mať podiel na diele vykúpenia. Privolila na utrpenie, najinteligentnejšia z ľudských stvorení, dokonale pochopiac dielo Syna. Ak žena odmieta trpieť, tak je to defekt inteligencie. Aj žena prostá, bez knižného vzdelania, práve v utrpení, keď sa prebúdzajú podvedomé sily a schopnosti, intuíciou nachádza pravú múdrosť, sladkú a vrúcnu, ňou pôsobí na mŕtve duše ako voda zo živej studne ; preniká do duše celého apoštolátu.

Také boli naše matky, či už podľa tela alebo podľa duše. Dokázali trpieť, prijímať utrpenie, milovať ho. Niesli na duši pečať plnej dôstojnosti vykúpenej kresťanskej ženy: chápali hlboko dôstojnosť dietok Božích, od ktorých Boh ponížiac sa na syna človeka, aby ho pozdvihol k synovstvu Božiemu, chce účasť a podiel na diele spásy utrpením. Chápali v čom má žena cez utrpenie náskok – preto sú predchodkyňami svätého ľudu. Išli statočne, nevyhýbajúc sa ideálu, nebeskej Bráne, ktorá nesie nápis: O vos omnes, qui transitis per viam...

Ak sa má náš národ vrátiť z cesty, ktorá vedie k vylúdnenu fyzickému aj duchovnému, vrátiť na cesty života, musí mať ženy milujúce utrpenie; ženy statočné, ktoré by dokázali utrpenie prijímať, nieť a obetovať; ktoré by samé povznesené utrpením dokázali vydychovať lásku na všetok život fyzický aj duchovný svojich detí a mužov pre ich rast.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zena-trpiaca/>